

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23P/99/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712206304
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5712206304.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medved'om, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa

V. I. N., D.. X.X.XXXX,

zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov : matky O.. O. P., D.. XX.X.XXXX, bytom G. C. XX, O. a otca O. N., D.. XX.X.XXXX, bytom N.. Z.. H. XXX/X, Ž., právne zast. JUDr. Petrom Belicom, advokátom, AK so sídlom Konventná 9, Bratislava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, takto

r o z h o d o l :

Otec je povinný platiť výživné na maloletú V. I. N., D.. X.X.XXXX vo výške 150,-Eur mesačne počnúc od 10.8.2012 so splatnosťou vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

V prevyšujúcej časti súd návrh matky na určenie výživného zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec mal. dieťaťa V. I. N., D.. X.X.XXXX sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 3.5.2012, doplneným a zmeneným v priebehu konania domáhal, aby súd rozhodol o úprave jeho styku s mal. dcérou; zverení mal. dieťaťa do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok; uložení povinnosti matke maloletú na styk pripraviť po psychickej i materiálnej stránke, povinnosti poskytovať informácie o zdravotnom stave dieťaťa a všetkých dôležitých skutočnostiach týkajúcich sa maloletej, povinnosti umožniť maloletej používanie mobilného telefónu na kontakt s otcom ako i upravení ďalších podmienok styku. Výšku výživného navrhol určiť v sume 100,-Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky, a to počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Na pojednávaní dňa 6.8.2012 podala právna zástupkyňa matky do zápisnice návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým bude maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a zo strany otca bude určené výživné vo výške 150,-Eur mesačne. Súd uznesením zo dňa 9.8.2012 č. k. 23 P 99/2012-65 vylúčil návrh na nariadenie predbežného opatrenia na samostatné konanie, pričom uznesením sp. zn. 23 P 177/2012 zo dňa 10.8.2012 právoplatným dňa 15.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/98/2012 zo dňa 26.9.2012 rozhodol tak, že mal. V. I. N., D.. X.X.XXXX dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloleté dieťa vo výške 150,-Eur mesačne, splatné vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 10.8.2012 až do právoplatného skončenia veci o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu.

Matka mal. V. I. N., D.. X.X.XXXX podala na tunajšom súde dňa 16.8.2012 návrh na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu tak, že mal. V. I. N. sa zveruje do jej osobnej starostlivosti a otcovi bude uložená povinnosť platiť výživné vo výške 300,-Eur mesačne od mesiaca marec 2012, vždy do 10-teho dňa v mesiaci k jej rukám. Zároveň navrhla, aby súd zakázal styk otca s mal. dcérou. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 20P/245/2012. Následne dňa 26.3.2013 podal otec návrh na zníženie výživného, ktorý bol zapísaný pod sp. zn. 22P/132/2013. Uzneseniami č.k. 23P/99/2012-108 zo dňa 17.10.2012 a č.k. 23P/99/2012-223 zo dňa 17.5.2013 súd podľa § 112 ods. 1 O.s.p. spojil uvedené veci na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 23P/99/2012.

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 23P/99/2012-551 zo dňa 29.1.2015 maloletú V. I. N., D.. X.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude povinná zabezpečiť sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu, všestranný vývoj dieťaťa, maloleté dieťa zastupovať ako aj spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť platiť výživné vo výške 120,-Eur mesačne, počnúc od právoplatnosti rozsudku so splatnosťou vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Ďalej upravil styk otca s dieťaťom v rozsahu : každý párný kalendárny týždeň v čase od soboty od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod., v období letných prázdnin každý párný kalendárny týždeň v čase od piatku od 9.00 hod. do nedele do 19.00 hod., počas jarných prázdnin v každom kalendárnom roku od piatku 9.00 hod. do nedele do 19.00 hod., počas veľkonočných sviatkov v každom kalendárnom roku od Veľkého piatku od 9.00 hod. do veľkonočnej soboty do 19.00 hod., v každom nepárnom roku v čase od 23.12. od 9.00 hod. do 25.12. do 19.00 hod., v každom párnom roku v čase od 30.12. od 9.00 hod. do 1.1. do 19.00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v stanovenom čase v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletú v mieste bydliska matky odovzdá a matka bude povinná dieťa na stretnutia s otcom riadne pripraviť a styk otca s maloletou dcérou umožniť. Ďalej súd uložil matke povinnosť umožniť otcovi dieťaťa v nepárnych kalendárnych týždňoch v utorok v čase medzi 19.00 hod. - 20.00 hod. a vo štvrtok v čase medzi 19.00 hod. - 20.00 hod. telefonický kontakt s maloletou dcérou a povinnosť poskytovať otcovi informácie o zdravotnom stave dieťaťa, o jeho školskej dochádzke, záujmovej činnosti a mimoškolských aktivitách ako aj ďalších podstatných veciach a potrebách týkajúcich sa výchovy maloletého dieťaťa, a to písomnou formou (listom alebo elektronickou poštou) v každom kalendárnom mesiaci, vždy najneskôr k poslednému dňu mesiaca. Obom rodičom bola uložená povinnosť v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť preukázateľným spôsobom (napr. písomne, telefonicky, sms správou alebo elektronickou poštou) najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po vzniku takejto skutočnosti.

Na základe odvolania oboch rodičov Krajský súd v Žiline zrušil rozsudkom sp. zn. 9CoP/25/2015 zo dňa 16.4.2015, právoplatným dňa 1.6.2015 rozsudok OS Martin vo výroku, ktorým vyslovil, že mal. V. I. N., D.. X.X.XXXX bude zastupovať ako aj spravovať jej majetok matka a vo výroku, ktorým rozhodol o povinnosti otca platiť výživné na maloletú V. I. N., a v tejto časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo výroku, ktorým upravil styk otca počas jarných prázdnin, Veľkonočných a Vianočných sviatkov, krajský súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že počas jarných prázdnin v každom kalendárnom roku sa bude styk realizovať od piatku od 9.00 hod. do utorka do 17.00 hod., počas Veľkonočných sviatkov v každom kalendárnom roku od Veľkého piatku od 9.00 hod. do Veľkonočnej nedele do 17.00 hod., počas Vianočných sviatkov v každom nepárnom roku v čase od 23.12. od 9.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod. a v každom párnom roku v čase od 30.12. od 9.00 hod. do 3.1. do 17.00 hod. V ostatných častiach ponechal odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý.

Následne Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 23P/99/2012-693 zo dňa 8.9.2015 opätovne rozhodol v časti zrušenej nadriadeným súdom tak, že matka bude povinná mal. V. I. N., D.. X.X.XXXX zastupovať ako aj spravovať jej majetok a otec je povinný platiť výživné na maloletú dcéru vo výške 150,-Eur mesačne, počnúc od právoplatnosti rozsudku so splatnosťou vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Súd ďalej rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania a uložil obidvom rodičom povinnosť zaplatiť trovy konania štátu, a to matke vo výške 434,86,-Eur a otcovi vo výške 184,86,-Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku OS Martin podali obaja rodičia v zákonnej lehote odvolanie, na podklade ktorého Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 11CoP/56/2015 zo dňa 16.2.2016 zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o uložení povinnosti otcovi platiť výživné na mal. dieťa a v zrušenej časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo výroku, ktorým uložil matke povinnosť mal. V. I. N. zastupovať a spravovať jej majetok ako aj vo výroku o povinnosti matky zaplatiť trovy konania štátu vo výške 434,86,-Eur rozsudok

okresného súdu potvrdil. V ostatných častiach ponechal odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý.

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Samosudca Okresného súdu Martin po oboznámení podstatného obsahu predchádzajúceho konania doplnil dokazovanie prečítaním ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich a v súdnom spise a opätovne rozhodol vo veci v časti, v ktorej bol rozsudok č. k. 23P/99/2012-693 zo dňa 8.9.2015 zrušený Krajským súdom v Žiline.

Právny zástupca otca navrhol rozhodnúť o výživnom na mal. dieťa v súlade so stanoviskom Krajského súdu v Žiline, teda určiť výživné vo výške 150,-Eur mesačne, a to od začatia konania tzn. podania návrhu na určenie výživného zo strany matky v mesiaci august 2012. Ďalej poukázal, že otec výživné za jednotlivé mesiace roku 2016 riadne platí v celej sume 150,-Eur mesačne, čo potvrdzuje i samotná matka. Za obdobie od augusta roku 2012 do konca roku 2015 predložili doklady - poštové poukážky a potvrdenia o vklade peňažných prostriedkov na účet exekútora, ktoré preukazujú, že výživné za uvedenú dobu bolo uhradené. Exekúcia pritom prebiehala na základe exekučného titulu, ktorým bolo predbežné opatrenie. Platby uhradené v rámci exekúcie sa nemohli týkať zameškaného výživného od marca 2012 ako tvrdí matka, ale výživného podľa predbežného opatrenia od augusta 2012. Zo strany otca teda za obdobie spätne od augusta 2012 až do rozhodnutia súdu - mesiaca apríl 2016 nie je žiadne dlžné výživné. S návrhom matky, aby súd určil výživné od mesiaca marec 2012 nesúhlasil, nakoľko matka absolútne nepreukázala žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa. Súčet dokladovaných úhrad, vrátane roku 2016, ktoré sú nesporné je 6.860,-Eur. Za 44 mesiacov po 150,-Eur vychádza súčet výživného 6.600,-Eur. Aj v prípade ak platba 162,-Eur z 10. septembra 2012 by sa mala započítavať len po 27,-Eur za mesiace september a august r. 2012, potom by išlo o sumu 6.752,-Eur, čo je stále viac ako 152,-Eur ako sa malo za 44 mesiacov zaplatiť.

Matka rovnako navrhla, aby súd určil výživné vo výške 150,-Eur mesačne, avšak od mesiaca marec 2012, tak ako bolo navrhované v jej návrhu, ktorý bol podaný na tunajšom súde dňa 16.8.2012. Potvrdila, že otec v súčasnosti platí výživné v sume po 150,-Eur mesačne. Platby za rok 2016 má riadne uhradené. Podľa jej prepočtov mu však vznikol nedoplatok na výživnom spätne vo výške 440,-Eur. Potvrdila, že platby, ktoré otec uhradil na účet súdneho exekútora O.. M. B. v celkovej sume 1.011,-Eur jej boli zo strany exekútora zaslané na bankový účet. Má však za to, že sa jednalo o úhradu zameškaného výživného za rok 2012, keďže na otca podávala i trestné oznámenie pre neplnenie vyživovacej povinnosti. V roku 2012 jej otec neplatil výživné 8 mesiacov. K dokladovanej úhrade výživného poštovou poukážkou vo výške 162,-Eur z 10.9.2012 uviedla, že zo strany otca bol v tom čase zaslaný list jej právnej zástupkyňi, v ktorom otec uvádza, že táto suma má predstavovať zameškané výživné za mesiace apríl až september r. 2012 v sume minimálneho výživného t.j. po 27,-Eur mesačne. Ešte v roku 2010 advokátka JUDr. Turanská pripravila dohodu o úprave práv a povinností s dátumom 11. februára 2010. Súhlasili s tým, že otec bude platiť na výživnom sumu 150,-Eur a dohodli sa aj na úprave styku. Otec uvedenú dohodu nepodpísal, ale sa vyjadril, že výživné platiť bude. Výživné aj skutočne platil až dovtedy kým nepodal návrh, kde žiadal upraviť styk. Neplatil teda vôbec nič od mesiaca apríl 2012, až v septembri poslal tých 162,-Eur. Za obdobie apríla až septembra 2012 ako podávala trestné oznámenie vyplácal náhradné výživné štát podľa rozhodnutí ÚPSVaR Martin. Trestné oznámenie bolo spísané v januári roku 2013. Keď prebehol exekučný titul a rok 2012 bol zaplatený, potom od marca 2013 začal otec výživné riadne platiť. Trestné stíhanie sa zastavilo. Exekučné konanie čo sa týka výživného je taktiež zastavené.

Kolízny opatrovník sa k veci nevyjadril.

Podľa § 62 ods. 1,2 Zákona o rodine (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4,5 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov

o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 ZR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Pri rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal jednak z pomerov účastníkov konania, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi v čase vyhlásenia rozsudku č. k. 23P/99/2012-693 zo dňa 8.9.2015 ako aj z doplneného dokazovania po čiastočnom zrušení a vrátení rozsudku na ďalšie konanie nadriadeným Krajským súdom v Žiline. Obaja rodičia v podstate navrhli opätovne rozhodnúť o určení výživného vo výške 150,-Eur mesačne, a to v súlade so stanoviskom odvolacieho súdu s tým, že otec navrhoval určiť výživné od podania návrhu zo strany matky t.j. od augusta r. 2012 a matka žiadala určiť výživné od mesiaca marec 2012. K aktuálnym pomerom rodičov mal súd preukázané, že matka naďalej prevádzkuje samostatnú zárobkovú činnosť, pričom podľa daňového priznania k dani z príjmov za rok 2015 dosiahla príjmy zo živnosti vo výške 23.882,34,-Eur, výdavky 20.954,51,-Eur a daňový základ 2.927,83,-Eur (nulová daňová povinnosť; nárok na daňový bonus 256,92,-Eur). U otca došlo k zmene zamestnania s tým, že od 6.10.2015 je zamestnaný v Z. D., Z.F.P., Z. Z. P. XXX/XXX, N.. So zamestnávateľom uzavrel pracovnú zmluvu s dohodnutým druhom práce „natierač“, a to na dobu určitú do 5.10.2016. Podľa predloženého potvrdenia zamestnávateľa dosahoval v období november r. 2015 až február r. 2016 priemernú čistú mesačnú mzdu v sume cca. 10.386,-Czk.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach vychádzajúc zo zistených pomerov rodičov a mal. dieťaťa ako i v súlade s právnym názorom nadriadeného Krajského súdu v Žiline súd rozhodol o určení výživného vo výške 150,-Eur mesačne, so splatnosťou vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výživné súd určil počínajúc od 10. augusta roku 2012 tzn. odo dňa nariadenia predbežného opatrenia Okresným súdom Martin sp. zn. 23 P 177/2012 zo dňa 10.8.2012 právoplatným dňa 15.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoP/98/2012 zo dňa 26.9.2012. Výživné v stanovenej výške súd považoval za primerané a zodpovedajúce preukázanej životnej úrovni oboch rodičov i veku a oprávneným potrebám mal. dieťaťa.

V zmysle ust. Zákona o rodine možno výživné priznať v zásade len odo dňa začatia súdneho konania. Iba výnimočne, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa zákon pripúšťa priznať výživné pre maloleté dieťa najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa musí oprávnený rodič domáhajúci sa spätného určenia výživného preukázať. V rozhodovacej praxi súdov sa za relevantný dôvod považuje najmä určitá objektívna prekážka, ktorá oprávnenému rodičovi bráni podať návrh na určenie alebo zvýšenie výživného proti povinnému rodičovi napr. z dôvodu zlého zdravotného stavu, nemožnosti zistenia informácií o pobyte povinného rodiča, použitie násillia, hrozby násillím či vyhrážok zo strany druhého rodiča a pod.. Naopak ako dôvod hodný osobitného zreteľa nemožno bez ďalšieho posudzovať neznalosť práva či pasivitu na strane oprávneného rodiča. V prejednávanej veci podľa záveru súdu zo strany matky neboli preukázané žiadne osobitné a vážne dôvody, ktoré by bolo možné posudzovať ako "dôvody hodné osobitného zreteľa" pre určenie výživného za obdobie pred podaním jej návrhu na súd. Samotná okolnosť, že otec si podľa tvrdenia matky od mesiaca apríl 2012 vyživovaciu povinnosť na mal. dieťa riadne neplnil a výživné doplatil až neskôr takýmto dôvodom nie je. Navyiac matka podávala na otca dieťaťa trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu zanedbania povinnej výživy na OO PZ Vrútky až 12.1.2013, a to pre neplnenie vyživovacej povinnosti v sume určenej podľa predbežného opatrenia, nie však pre neplnenie vyživovacej

povinnosti za obdobie spätne. Rovnako podala návrh na priznanie náhradného výživného na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin až dňa 30.1.2013, a toto jej bolo priznané rozhodnutím č. MT3/HN/SOC/2013/34312 zo dňa 13.2.2013, počínajúc dňom 1.10.2012. Pokiaľ otec prestal výživné matke uhrádzať, tejto nič nebránilo, aby podala návrh na určenie výživného už podstatne skôr ako v polovici mesiaca august roku 2012. Do obdobia rozhodnutia súdu o predbežnom opatrení pritom výživné nebolo upravené súdnym rozhodnutím. Matka poukazovala na písomnú dohodu o úprave rodičovských práv a povinností zo dňa 11.2.2010, ktorú však otec nepodpísal. Na základe uvedených skutočností súd návrh matky pokiaľ sa domáhala určenia výživného i za obdobie spätne pred podaním návrhu na začatie konania tzn. od mesiaca marec 2012 ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o otázku nedoplatku na výživnom za obdobie od 10.8.2012 až do vyhlásenia rozsudku dňa 2.5.2016 súd vychádzajúc z predložených dokladov o platbách výživného zo strany otca ako i vyjadrení účastníkov dospel k záveru, že otcovi za obdobie do vyhlásenia rozsudku nevznikol nedoplatok na výživnom. Podľa prepočtu sumy výživného a počtu mesiacov bol otec za obdobie od mesiaca august r. 2012 do konca roku 2015 povinný zaplatiť na výživnom sumu 6.150,-Eur (41 mesiacov x 150,-Eur/ mesačne). Podľa ústrižkov poštových peňažných poukážok zaplatil spolu čiastku 5.087,-Eur (č.l. 789 -791; 794 až 797 spisu) a podľa dokladov o úhradách na účet súdneho exekútora O.. M. B. čiastku 1.011,-Eur (č.l. 792 -793 spisu), teda spolu sumu 6.098,-Eur. Matka uvedené úhrady čo do samotnej výšky peňažnej sumy nespochybňovala, avšak podľa nej sa jednalo o zameškané výživné za celý rok 2012 resp. od apríla 2012, kedy otec výživné prestal platiť. Nemožno súhlasiť s uvedeným názorom matky, že sumy, ktoré boli uhradené zo strany otca na účet súdneho exekútora O.. M. B. a následne exekútorom poukázané na jej bankový účet mali predstavovať dlžné výživné od apríla roku 2012. Exekúcia sa nepochybne viedla na základe exekučného titulu, ktorým bolo právoplatné a vykonateľné rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia, určujúce výživné v sume 150,-Eur mesačne počínajúc od 10.8.2012. Exekúcia sa mohla týkať výlučne vymoženia dlžného výživného, ktoré bol otec povinný zaplatiť podľa exekučného titulu od 10.8.2012 a nie pred týmto obdobím. Pokiaľ ide o sumu 162,-Eur, ktorá bola zaplatená poštovou poukážkou dňa 10.9.2012, tu sa podľa písomného oznámenia otca, ktoré adresoval právnej zástupkyňi matky (č.l. 810 - 811 spisu) jednalo o zaplatenie výživného za obdobie 6 mesiacov - apríl až september 2012 v sume minimálneho výživného 27,-Eur/mesačne. K zaplatenej sume 6.098,-Eur teda ešte možno pripočítať aj čiastky po 27,-Eur za mesiace august a september r. 2012, čo predstavuje spolu 6.152,-Eur. Čo sa týka platenia výživného počas jednotlivých mesiacov roku 2016, matka sa pred súdom jednoznačne vyjadrila, že výživné otec platí v plnej výške. Nedoplatok na výživnom teda otcovi nevznikol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu. Zároveň žiaden z účastníkov náhradu trov konania priznať nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v 4 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok v platnom znení), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. tzn.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) tzn.

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci